

EL NESCAFÉ

Juan Emilio Prades Bel

-PRÒLEG: La prosperitat a partir dels anys seixanta es va anar fent cada volta molt més evident, cosa que van començar a gaudir la ciutadania de tots els pobles del nord de Castelló, poc a poc es vislumbrava una lleugera millora de l'economia en el món rural.

- L'aparició i compres de televisions, ràdios... junt a altres mitjans de comunicació escrits i publicitat estàtica en cartells i murals, van implantar plenament la publicitat per incentivar la compra de béns de consum a tots els racons de la geografia. Els resultats van ser desllumbrants i les conseqüències van mostrar-se molt evidents; va permetre ampliar i adoptar nous hàbits de consum a la societat rural, i neorural, de "l'Època Entranyable", som al temps del carro i la bicicleta, societat arcaica que en un futur pròxim es convertiria en cosmopolita.

-INTRODUCCIÓ: Entre estos nous hàbits i productes de consum, a l'any 1955, destaca l'aparició en les nostres llars del cafè soluble, el Nescafé, un producte modern i innovador. La fórmula va ser inventada a l'any 1937 i estalviava el filtre i la cafetera.

- El cafè sempre ha sigut un producte considerat de luxe. A Espanya som grans cafeters i, en certes èpoques, hi havia molt poc de cafè al mercat i molt car.

- Molt sovint l'únic cafè que entrava a les cases era el que ens portaven els familiars que teniem a França, quan allà per l'estiu venien de vacances, lluint-se amb els seus flamants cotxes francesos, molts provenien del mercat de segona mà... però impactaven.

-Amb eixe porte, es presentaven els tios, ties, cosins i cosines a les cases dels seus familiars a mostrar-nos la seua

gran prosperitat, i sempre portaven cafè com a present a totes les cases dels espanyols, era un regal que els cixia barat, i la gent els ho agràia molt bé, plenat-los els maleters del cotxe.... per si se mos morien de fam quan nosaltres ens moriem de fàstic, de lo poc que avançava la nostra societat. Era la dècada dels seixanta.

- Per aquell temps, el que més es prenia en les cases era la malta, el cafè era massa car pera una majoria de les nostres butxaques.

- El Nescafé va començar a ser accessible i va comportar poder-se prendre un cafè soluble en qualsevol moment del dia, per tant, el pot del Nescafé, es va incorporar a la nostra vida per sempre, colant-se per la porta gran, primer a la llar familiar, al tinell de les llepories que guardaven celosament les ames de casa masoveres i, després, de cap a l'interior del saquet de la berena dels treballadors i treballadores del camp.

- El cafè soluble era tot un signe de modernitat, amb una espurna de luxe i un xic snob, molt sovint criticat irònicament per la gent major, quan veien tot aquell preparament de gots i gotets, sucre, llet condensada, botella de conyac i la de l'Anís del Mono, posteriorment Marie-Brizard, ho interpretaven com un gust de malgastadors: "guaita, guaita! on anirem a parar! Quin malbaratament!" Solien rondinar els agüelos cubert amb la boina, mentre es traïen la petaca, el caldo i el metxero de corda, reliquies que portaven ben guardades als plecs de la faixa, i que tan sols traïen a l'hora de fer-se el cigarro.

- El cas es que va aportar petits plaers, als sacrificats col·lectius del camp, sempre es consumia quan s'anava amb colla composta pels amos i els jornalers que anaven collint ametles, garrofes, olives, ... i cap a la plana litoral a les colles de collidors de taronja, que s'havien d'esperar que s'aixugare l'aiguatge.

- Per fer el Nescafé tan sols calia tindre aigua calenta a l'abast, i els termos van resultar ser de gran ajuda, el problema venia quan a l'encarregat del termo se li oblidava a casa,...pitjor era si s'havia trencat,... aleshores les coses no estaven tan bé com ara que tots porten vehicle, una majoria anaven a peu, en carro, en bicicleta, en moto....

-Què fem aleshores? i sense el corresponent Nescafé,... ja no es podia viure!

- La solució més estesa i peculiar que he vist era calfar l'aigua amb una bossa de plàstic, de les que ens donen a la carnisseria o a la tenda, ficada directament damunt de les brases, ja un poc mortines, sense flama. Tan sols s'ha de deixar oberta un poc la bossa perquè isque el vapor i, al moment, ja tenim aigua calenta.

-També es pot calfar l'aigua directament amb el gotet de plàstic damunt de la brasa, això sí... un poc passada i sense flama, cal tindre-ho en compte.

¡No hi ha res més viu que la fam!

REFRANER-DITES:

- ¡ A LA FAM,...ROSTOLL!

- ¡ LES NECESSITATS,...TROVEN LES PICARDIES!